

Arrest

nr. 298 114 van 1 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 september 2021, diende op 3 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 juli 2015 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Duitsland (Eurodac).

1.3. Op 19 november 2021 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten daar Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 23 mei 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 mei 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Op 28 maart 2023 van 13.41 uur tot 16.38 uur had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Oger loco meester Loobuyck, was tijdens het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye, subclan Duduble. U bent geboren op [...] februari 1997 in de stad Mogadishu, gelegen in de provincie Banaadir in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

U begon in 2014 als schoonmaker te werken in het hotel Makka al-Mukarama. Op 14 juli 2014 werd u door Al-Shabaab telefonisch gecontacteerd. Zij vroegen u om de gasten in het hotel te bespioneren. Als u dat niet wenste te doen, diende u het district in de gaten te houden. U weigerde hun voorstellen. Daaropvolgend heeft u uw baas op de hoogte gesteld van de situatie. Uw baas adviseerde u om op zijn minst een week thuis te blijven. Vervolgens bracht u uw oom op de hoogte. Hij was een militair en zei dat u diende in te gaan op hun vraag. Dat zou hem de mogelijkheid bieden om hen te arresteren. Op 18 juli 2014 werd u opnieuw gebeld door de terreurorganisatie. U vroeg hen om ergens af te spreken. Twee dagen later lokte u hen naar een plaats waar zij door een team van uw oom werden ingerekend. Later heeft de terreurorganisatie u nogmaals gebeld. Ze wisten dat u de leden van Al-Shabaab in de val had gelokt, waarop zij u bedreigden. Later die maand werd u weerom opgebeld door de terreurorganisatie. Ze wisten waar u verbleef, alsook dat u niet meer ging werken. Een aantal dagen nadat u opnieuw was gestart met werken, werd u aangevallen op uw terugweg. Leden van Al-Shabaab gooiden een granaat naar u. U raakte hierbij gewond. U was aan het bloeden, waarop een voorbijgangster u aansprak. U vroeg haar om uw oom te contacteren. Vervolgens werd u door uw oom opgehaald. Uw oom bracht u naar zijn huis, waar u medische verzorging kreeg.

U vertrok op 20 oktober 2014 vanuit Somalië naar Soedan. U reisde vervolgens verder naar Libië. In januari 2015 vertrok u vanuit Libië per boot naar Italië. Twee maanden later reisde u via voor u onbekende landen naar Duitsland, waar u tweemaal een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Beide verzoeken werden geweigerd. U reisde vervolgens door naar België. U kwam op 2 september 2021 aan in België, alwaar u op 3 september 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U legt een medisch attest van 18 juli 2022, een geboorteakte en identiteitsdocument neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in Duitsland en België tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd aangaande uw geboorteplaats en -datum.

Zo verklaarde u bij de Duitse asielinstanties namelijk dat u op [...] februari 1997 geboren bent in Mogadishu, terwijl u bij aankomst in België beweerde op [...] april 2002 geboren te zijn in Qoryooley (zie Dublin-document Duitsland van 18.10.2021). Later tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft u echter de geboortedatum aangepast naar [...] februari 1997 (zie

bijlage 26). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dat u niet enkel uw geboortedatum maar ook uw geboorteplaats heeft aangepast tijdens het onderhoud bij de DVZ. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom u aanvankelijk een andere geboortedatum en -plaats had opgegeven in België, verklaart u dat u reeds asiel had aangevraagd in Duitsland en u niet had gedacht dat de Belgische asielinstanties via uw vingerafdrukken zouden weten wie u was. Gezegd dat u andere gegevens heeft opgegeven omdat u dacht dat het CGVS uw gegevens uit Duitsland niet zou krijgen, antwoordt u bevestigend. Gepeild naar uw keuze voor Qoryooley, zegt u dat jullie eens naar Qoryooley zijn gevlucht toen u jong was (zie notities CGVS, p. 5). Wat betreft uw geboortedatum, verklaart u dat dit een foutieve geboortedatum was, maar u dit niet met opzet heeft gedaan (zie notities CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u de Belgische asielinstanties doelbewust trachtte te misleiden. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling in het hotel. Zo verklaart u dat uw oom u een job als schoonmaker wist te regelen in dat hotel en hij voor u borg stond (zie notities CGVS, p. 14). Gevraagd of uw oom de manager of baas van dat hotel kende, antwoordt u vaagweg dat hij mensen kende die in het hotel werkzaam waren, maar u niet weet hoeveel mensen hij daar goed kende. Gevraagd of u weet wie hij goed kende, antwoordt u van niet. Gevraagd met wie uw oom heeft gesproken om u de job in het hotel te bezorgen, zegt u niet meer precies te weten wie die mensen zijn, maar u gelooft dat het de manager of de eigenaar was. Vervolgens legt u uit dat u naar de keuken werd gebracht en u daar kon beginnen poetsen (zie notities CGVS, p. 15). U later nogmaals gevraagd of u weet hoe uw oom dat heeft klaargespeeld, antwoordt u kortweg van niet (zie notities CGVS, p. 17). Het is opmerkelijk dat u geheel onwetend bent over de manier waarop uw oom de job voor u wist te verkrijgen.

Verder dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de veelvuldige tegenstrijdigheden en inconsistenties die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Zo verklaart u bij de DVZ dat u een eerste keer in contact kwam met leden van Al-Shabaab op de terugweg naar uw huis (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweert u echter door Al-Shabaab opgebeld te zijn geweest (zie notities CGVS, p. 14 en 17). Verder blijken uw verklaringen over het aantal leden van de terreurorganisatie waarmee u in contact bent gekomen weinig consistent. Waar u bij de DVZ verklaart dat u door drie leden van Al-Shabaab werd aangesproken, beweert u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan weer dat u enkel met twee leden van Al-Shabaab in contact bent gekomen (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5 en notities CGVS, p. 20). Niet enkel over de manier waarop u in contact kwam met de terreurorganisatie en het aantal Al-Shabaab-leden waarmee u in contact kwam, maar ook over de opdracht die u door de terreurorganisatie diende uit te voeren, legt u weinig eenduidige verklaringen af. Zo zegt u bij de DVZ dat u werd opgedragen om een bom binnen te smokkelen in het hotel, terwijl u bij het CGVS beweert dat de leden van Al-Shabaab u hebben gevraagd de gasten in het hotel te bespioneren of het district in de gaten te houden (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5 en notities CGVS, p. 14). Wanneer u met uw afwijkende verklaringen wordt geconfronteerd, verklaart u veel stress te hebben. U zegt verder dat u 8 jaar geen papieren heeft gehad, u geen woonplaats had en u daardoor veel stress had in die periode (zie notities CGVS, p. 21). Verder legt u ook nog tegenstrijdige verklaringen af over de nasleep van de granaataanval. Zo zegt u bij de DVZ dat u na deze aanval medische verzorging hebt gekregen in een ziekenhuis (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Bij het CGVS beweert u dan weer in het huis van uw oom verzorgd te zijn geweest. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, blijft u volhouden dat u in het huis van uw oom werd verzorgd, aangezien het voor u niet veilig zou zijn geweest in een ziekenhuis (zie notities CGVS, p. 21). U weet zodus geen afdoende verklaring te geven voor deze tegenstrijdigheden en inconsistenties. Bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, tasten de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst ernstig aan.

Ook dient een merkwaardige omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u immers dat u na het eerste contact met de leden van Al-Shabaab uw oom hebt ingelicht. Daaropvolgend zou uw oom u gezegd hebben dat u met de leden van Al-Shabaab diende af te spreken indien zij u een tweede keer zouden contacteren. Zodoende zou uw oom, die bij het leger werkzaam is, de militanten kunnen arresteren.

Op 18 juli 2014 werd u opnieuw gebeld door de terreurorganisatie, waarop u hen twee dagen later lokte naar een plaats waar zij door een team van uw oom werden ingerekend (zie notities CGVS, p. 18 en 20). U maakte van deze feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen bij de DVZ, en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5).

Uw verklaring dat u op de DVZ wel heeft gezegd dat u contact had met uw oom, maar u niet dit niet uitgebreid hebt verteld omdat u moest samenvatten, is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen bij de DVZ. Deze heeft immers betrekking heeft op de concrete aanleiding voor uw vlucht uit het land van herkomst (zie notities CGVS, p. 19).

Verder dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen tijdens het onderhoud bij het CGVS weinig consistent zijn. U gevraagd naar de redenen voor uw vertrek uit Somalië, verklaart u tijdens het vrij relaas dat u werd gecontacteerd door de terreurorganisatie en u twee opties had. U weigerde echter het aanbod. Vervolgens zegt u dat uw oom u vroeg om op hun aanbod in te gaan, waarop u dat deed. Tijdens uw ontmoeting werden de leden van Al-Shabaab uiteindelijk door uw oom gearresteerd. Nadien werd u door Al-Shabaab bedreigd. U vertelde dit aan uw werkgever, waarop hij u adviseerde een week thuis te blijven (zie notities CGVS, p. 14). Wanneer deze feiten later tijdens het persoonlijk onderhoud worden besproken, blijkt echter dat uw verklaringen aangaande de volgorde van deze feiten verschillen van uw initiële verklaringen. U beweert immers tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud namelijk dat u pas tijdens het tweede gesprek met de leden van Al-Shabaab twee opties kreeg (zie notities CGVS, p. 19). Dit staat in contrast met hetgeen u eerder vertelde, aangezien u aanvankelijk poneerde dat u beide opties weigerde en pas daarna uw oom inlichtte en een tweede keer door de terreurorganisatie werd gebeld (zie notities CGVS, p. 14). Verder zegt u ook dat u uw werkgever meteen na het eerste telefoongesprek met de leden van Al-Shabaab heeft ingelicht, terwijl u aanvankelijk beweerde dat u uw werkgever pas inlichtte na de arrestatie van de leden van Al-Shabaab (zie notities CGVS, p. 14 en 18). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, antwoordt u eenvoudigweg "Nee" (zie notities CGVS, p. 20). Dit is weerom geen afdoende verklaring voor deze inconsistenties. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Voorts plaatst het CGVS vraagtekens bij het door u gestelde gedrag. Wanneer u wordt gevraagd of het gevaarlijk is om een opdracht van Al-Shabaab te weigeren, antwoordt u dat dit absoluut het geval is, omdat de terreurorganisatie u uiteindelijk zal vermoorden. Gevraagd waarom u tot tweemaal toe heeft geweigerd een opdracht voor Al-Shabaab uit te voeren, antwoordt u naast de vraag dat zij u uiteindelijk ook hebben aangevallen en u gewond bent geraakt. U gevraagd waarom u het risico zou nemen om verwond of gedood te worden, verklaart u niet met hen te willen samenwerken, u een brave burger wenste te zijn en geen andere mensen wilde pijn doen. Gevraagd hoeveel dagen na de arrestatie u nog heeft gewerkt, verklaart u nog drie of vier dagen gewerkt te hebben. U vervolgens gevraagd of u voorzorgsmaatregelen heeft genomen na de arrestatie van de Al-Shabaab-leden door uw oom, antwoordt u van niet, omdat u niet veel kon doen. Verder zegt u dat de terreurorganisatie u uiteindelijk heeft aangevallen en u nadien besloot uw land te verlaten (zie notities CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt dat uw gedrag niet in overeenstemming te brengen is met het gedrag dat men van iemand in uw situatie logischerwijs zou verwachten. Het is namelijk niet aannemelijk dat u na de arrestatie van de leden van de terreurorganisatie nog enkele dagen zou werken zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen. Deze vaststelling ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het medisch attest dat werd opgemaakt op 18 juli 2022 door dokter E. C. bevat een overzicht van drie fysieke letsels. Deze zouden volgens het attest compatibel zijn met verwondingen ten gevolge van granaatscherven. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat u met dit attest wenst aan te tonen, zegt u dat u wilde aantonen dat u deze verwondingen hebt opgelopen (zie notities CGVS, p. 6). Dit attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze letsels opliep. Een arts kan namelijk enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaald ziektebeeld of letsel is ontstaan. Het medisch attest volstaat op zich niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte en het identiteitsdocument afgeleverd te Mogadishu op 8 februari 2021 dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers.

Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde geboorteakte en identiteitscertificaat, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde geboorteakte en het identiteitsdocument op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023 en COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011,

toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraaan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en mortieraanvallen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuur en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- De materiële motiveringsplicht.

Aangaande zijn tegenstrijdige verklaringen, stelt verzoeker dat hij aanvankelijk schrik had om te worden teruggestuurd naar Duitsland. Verzoeker besloot echter uiteindelijk de waarheid te vertellen en stelde ook van Mogadishu afkomstig te zijn.

Wat zijn werkzaamheden in het hotel betreft, begrijpt verzoeker de relevantie van de vraagstelling hieromtrent niet. Zijn oom heeft hem aan een job geholpen in het hotel, maar wie hij daarvoor aangesproken heeft en hoe hij het allemaal geregeld heeft was niet van enig belang voor verzoeker. Dergelijke drogredenen om een negatieve beslissing te nemen houden dan ook geen steek.

Verzoeker stelt verder dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd onderbroken en aangemaand om alles samenvattend te vertellen. Er werd hem verzekerd dat hij later de kans zou krijgen om alles uitgebreid te vertellen. Het kan verzoeker dan ook niet worden verweten dat hij bepaalde zaken niet vertelde.

Verzoeker benadrukt dat hij alles uitgebreid heeft uitgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud.

In zoverre de bestreden beslissing verzoekers gedrag ongeloofwaardig bevindt, stelt verzoeker dat hij wist dat Al-Shabaab weigeren risico's inhield. Hij beschikte echter niet over een onderduikadres en vertrouwde op de beschermingen het advies van zijn oom. Na hun arrestatie hoopte verzoeker terug te kunnen keren, doch dit was niet mogelijk. Er werd geen rekening gehouden met de specifieke omstandigheden waarin verzoeker zich bevond.

Voorts meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

Verzoeker verwijst naar de preciaire veiligheidssituatie in Mogadishu en verwijst naar landeninformatie van EUAA en The Guardian.

Tot slot wijst verzoeker op de onstabiele economische situatie in Mogadishu en verwijst naar de landeninformatie in het administratief dossier. De bestreden beslissing poogt voor te houden dat de economische wederopbouw een verbetering is, maar de situatie is nog te onstabiel om te spreken van een mogelijkheid tot een menswaardig leven.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, tonen op zich niet aan dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolging van verzoeker daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen verscheidene asielpcedures (i), zijn tewerkstelling in het hotel niet geloofwaardig is (ii), hij tegenstrijdige verklaringen aflegde tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS anderzijds (iii), hij overigens inconsistente verklaringen aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud (iv) en verzoekers gedrag in het licht van de door hem beschreven dreiging niet kan overtuigen (v) en de door verzoeker neergelegde documenten niet volstaan om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas op te heffen.

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat de discrepantie tussen zijn verklaringen in Duitsland enerzijds en in België anderzijds afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in Duitsland en België tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd aangaande uw geboorteplaats en -datum. Zo verklaarde u bij de Duitse asielinstanties namelijk dat u op 1 februari 1997 geboren bent in Mogadishu, terwijl u bij aankomst in België beweerde op 10 april 2002 geboren te zijn in Qoryooley (zie Dublin-document Duitsland van 18.10.2021). Later tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft u echter de geboortedatum aangepast naar 1 februari 1997 (zie bijlage 26). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dat u niet enkel uw geboortedatum maar ook uw geboorteplaats heeft aangepast tijdens het onderhoud bij de DVZ. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom u aanvankelijk een andere geboortedatum en -plaats had opgegeven in België, verklaart u dat u reeds asiel had aangevraagd in Duitsland en u niet had gedacht dat de Belgische asielinstanties via uw vingerafdrukken zouden weten wie u was. Gezegd dat u andere gegevens heeft opgegeven omdat u dacht dat het CGVS uw gegevens uit Duitsland niet zou krijgen, antwoordt u bevestigend. Gepeild naar uw keuze voor Qoryooley, zegt u dat jullie eens naar Qoryooley zijn gevlucht toen u jong was (zie notities CGVS, p. 5). Wat betreft uw geboortedatum, verklaart u dat dit een foutieve geboortedatum was, maar u dit niet met opzet heeft gedaan (zie notities CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u de Belgische asielinstanties doelbewust trachtte te misleiden. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker verklaart in zijn verzoekschrift dat hij angst had om te worden teruggestuurd naar Duitsland, hetgeen leidde tot zijn misleidende verklaringen. De Raad merkt hierbij op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, zodat vrees geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn verblijf of relaas te geven. Aldus wordt vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming getracht heeft de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden. Het manifest misleidende karakter van verzoekers verklaringen bij aanvang van de asielpcedure doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en aan die van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Voorts uit de bestreden beslissing terecht twijfels bij de beweerde tewerkstelling van verzoeker:

“Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling in het hotel. Zo verklaart u dat uw oom u een job als schoonmaker wist te regelen in dat hotel en hij voor u borg stond (zie notities CGVS, p. 14). Gevraagd of uw oom de manager of baas van dat hotel kende, antwoordt u vaagweg dat hij mensen kende die in het hotel werkzaam waren, maar u niet weet hoeveel mensen hij daar goed kende. Gevraagd of u weet wie hij goed kende, antwoordt u van niet. Gevraagd met wie uw oom heeft gesproken om u de job in het hotel te bezorgen, zegt u niet meer precies te weten wie die mensen zijn, maar u gelooft dat het de manager of de eigenaar was. Vervolgens legt u uit dat u naar de keuken werd gebracht en u daar kon beginnen poetsen (zie notities CGVS, p. 15). U later nogmaals gevraagd of u weet hoe uw oom dat heeft klaargespeeld, antwoordt u kortweg van niet (zie notities CGVS, p. 17). Het is opmerkelijk dat u geheel onwetend bent over de manier waarop uw oom de job voor u wist te verkrijgen.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift vragen bij de relevantie van de vraagstelling hieromtrent. De Raad wijst erop dat verzoekers tewerkstelling een relevant element uitmaakt van diens asielaanvraag, zodat de vraagstelling hieromtrent wel degelijk belangrijk is. Bovendien is de commissaris-generaal vrij om de verscheidene aspecten van verzoekers leven te bevragen teneinde een beeld te scheppen over verzoekers identiteit, achtergrond en leefwereld.

Waar verzoeker nog stelt dat hij geen belang had om vragen te stellen aan zijn oom, merkt de Raad op dat er van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij toch enig besef zou hebben van hoe juist aan zijn werk werd geholpen. Dat verzoeker hier werkelijk niets over kon zeggen, buiten het feit dat zijn oom dit had geregeld, is niet aannemelijk.

De bestreden beslissing oordeelt verder terecht dat diens verklaringen tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet rijmen met diens verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud:

"Verder dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de veelvuldige tegenstrijdigheden en inconsistenties die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Zo verklaart u bij de DVZ dat u een eerste keer in contact kwam met leden van Al-Shabaab op de terugweg naar uw huis (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweert u echter door Al-Shabaab opgebeld te zijn geweest (zie notities CGVS, p. 14 en 17). Verder blijken uw verklaringen over het aantal leden van de terreurorganisatie waarmee u in contact bent gekomen weinig consistent. Waar u bij de DVZ verklaart dat u door drie leden van Al-Shabaab werd aangesproken, beweert u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan weer dat u enkel met twee leden van Al-Shabaab in contact bent gekomen (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5 en notities CGVS, p. 20). Niet enkel over de manier waarop u in contact kwam met de terreurorganisatie en het aantal Al-Shabaab-leden waarmee u in contact kwam, maar ook over de opdracht die u door de terreurorganisatie diende uit te voeren, legt u weinig eenduidige verklaringen af. Zo zegt u bij de DVZ dat u werd opgedragen om een bom binnen te smokkelen in het hotel, terwijl u bij het CGVS beweert dat de leden van Al-Shabaab u hebben gevraagd de gasten in het hotel te bespioneren of het district in de gaten te houden (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5 en notities CGVS, p. 14). Wanneer u met uw afwijkende verklaringen wordt geconfronteerd, verklaart u veel stress te hebben. U zegt verder dat u 8 jaar geen papieren heeft gehad, u geen woonplaats had en u daardoor veel stress had in die periode (zie notities CGVS, p. 21). Verder legt u ook nog tegenstrijdige verklaringen af over de nasleep van de granaataanval. Zo zegt u bij de DVZ dat u na deze aanval medische verzorging hebt gekregen in een ziekenhuis (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Bij het CGVS beweert u dan weer in het huis van uw oom verzorgd te zijn geweest. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, blijft u volhouden dat u in het huis van uw oom werd verzorgd, aangezien het voor u niet veilig zou zijn geweest in een ziekenhuis (zie notities CGVS, p. 21). U weet zodus geen afdoende verklaring te geven voor deze tegenstrijdigheden en inconsistenties. Bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, tasten de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst ernstig aan.

Ook dient een merkwaardige omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u immers dat u na het eerste contact met de leden van Al-Shabaab uw oom hebt ingelicht. Daaropvolgend zou uw oom u gezegd hebben dat u met de leden van Al-Shabaab diende af te spreken indien zij u een tweede keer zouden contacteren. Zodoende zou uw oom, die bij het leger werkzaam is, de militanten kunnen arresteren. Op 18 juli 2014 werd u opnieuw gebeld door de terreurorganisatie, waarop u hen twee dagen later lokte naar een plaats waar zij door een team van uw oom werden ingerekend (zie notities CGVS, p. 18 en 20). U maakte van deze feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen bij de DVZ, en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Uw verklaring dat u op de DVZ wel heeft gezegd dat u contact had met uw oom, maar u niet dit niet uitgebreid hebt verteld omdat u moest samenvatten, is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen bij de DVZ. Deze heeft immers betrekking heeft op de concrete aanleiding voor uw vlucht uit het land van herkomst (zie notities CGVS, p. 19)."

Verzoeker verklaart dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een korte samenvatting kon geven van zijn asielrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Tevens werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om

eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Nog merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers verklaringen consistentie ontbreken:

“Verder dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen tijdens het onderhoud bij het CGVS weinig consistent zijn. U gevraagd naar de redenen voor uw vertrek uit Somalië, verklaart u tijdens het vrij relaas dat u werd gecontacteerd door de terreurorganisatie en u twee opties had. U weigerde echter het aanbod. Vervolgens zegt u dat uw oom u vroeg om op hun aanbod in te gaan, waarop u dat deed. Tijdens uw ontmoeting werden de leden van Al-Shabaab uiteindelijk door uw oom gearresteerd. Nadien werd u door Al-Shabaab bedreigd. U vertelde dit aan uw werkgever, waarop hij u adviseerde een week thuis te blijven (zie notities CGVS, p. 14). Wanneer deze feiten later tijdens het persoonlijk onderhoud worden besproken, blijkt echter dat uw verklaringen aangaande de volgorde van deze feiten verschillen van uw initiële verklaringen. U beweert immers tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud namelijk dat u pas tijdens het tweede gesprek met de leden van Al-Shabaab twee opties kreeg (zie notities CGVS, p. 19). Dit staat in contrast met hetgeen u eerder vertelde, aangezien u aanvankelijk poneerde dat u beide opties weigerde en pas daarna uw oom inlichtte en een tweede keer door de terreurorganisatie werd gebeld (zie notities CGVS, p. 14). Verder zegt u ook dat u uw werkgever meteen na het eerste telefoongesprek met de leden van Al-Shabaab heeft ingelicht, terwijl u aanvankelijk beweerde dat u uw werkgever pas inlichtte na de arrestatie van de leden van Al-Shabaab (zie notities CGVS, p. 14 en 18). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, antwoordt u eenvoudigweg “Nee” (zie notities CGVS, p. 20). Dit is weerom geen afdoende verklaring voor deze inconsistenties. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.”

Verzoeker meent dat zijn verklaringen getuigen van ‘bijzonder’ veel detail, maar tracht op geen enkele manier de vaststellingen van onderhavig motief te ontcrachten. Bij gebrek aan een dienstig verweer, blijft dit motief dan ook onverminderd gehandhaafd. De Raad is verder van mening dat verzoekers verklaringen niet getuigen van ‘bijzonder’ veel detail, daargelaten de vaststelling dat de mate van detail niet noodzakelijk overeenstemt met consistente en geloofwaardige verklaringen.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoekers gedrag niet geloofwaardig was in het licht van de dreiging van Al-Shabaab:

“Voorts plaatst het CGVS vraagtekens bij het door u gestelde gedrag. Wanneer u wordt gevraagd of het gevaarlijk is om een opdracht van Al-Shabaab te weigeren, antwoordt u dat dit absoluut het geval is, omdat de terreurorganisatie u uiteindelijk zal vermoorden. Gevraagd waarom u tot tweemaal toe heeft geweigerd een opdracht voor Al-Shabaab uit te voeren, antwoordt u naast de vraag dat zij u uiteindelijk ook hebben aangevallen en u gewond bent geraakt. U gevraagd waarom u het risico zou nemen om verwond of gedood te worden, verklaart u niet met hen te willen samenwerken, u een brave burger wenste te zijn en geen andere mensen wilde pijn doen. Gevraagd hoeveel dagen na de arrestatie u nog heeft gewerkt, verklaart u nog drie of vier dagen gewerkt te hebben. U vervolgens gevraagd of u voorzorgsmaatregelen heeft genomen na de arrestatie van de Al-Shabaab-leden door uw oom, antwoordt u van niet, omdat u niet veel kon doen. Verder zegt u dat de terreurorganisatie u uiteindelijk heeft aangevallen en u nadien besloot uw land te verlaten (zie notities CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt dat uw gedrag niet in overeenstemming te brengen is met het gedrag dat men van iemand in uw situatie logischerwijs zou verwachten. Het is namelijk niet aannemelijk dat u na de arrestatie van de leden van de terreurorganisatie nog enkele dagen zou werken zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen. Deze vaststelling ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten.”

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met zijn specifieke situatie. Verzoeker kon nergens onderduiken en rekende op de bescherming van zijn oom. Verzoeker biedt met zijn verweer echter geen verklaring naar waarom hij geen enkele voorzorgsmaatregel nam om diens eigen veiligheid te garanderen. De vage verwijzing naar zijn oom, zonder te preciseren welke maatregelen deze dan nam om verzoekers veiligheid te vrijwaren, doet evenmin afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Verzoeker laat de motivering over de door hem neergelegde documenten ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan dienstig verweer wordt overgenomen:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het medisch attest dat werd opgemaakt op 18 juli 2022 door dokter E. C. bevat een overzicht van drie fysieke letsels.

Deze zouden volgens het attest compatibel zijn met verwondingen ten gevolge van granaatscherven. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat u met dit attest wenst aan te tonen, zegt u dat u wilde aantonen dat u deze verwondingen hebt opgelopen (zie notities CGVS, p. 6). Dit attest geeft echter geen uitsluitsel over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze letsels opliep. Een arts kan namelijk enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaald ziektebeeld of letsel is ontstaan. Het medisch attest volstaat op zich niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte en het identiteitsdocument afgeleverd te Mogadishu op 8 februari 2021 dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde geboorteakte en identiteitscertificaat, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde geboorteakte en het identiteitsdocument op zich niet om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas op te heffen."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers vage verwijzing naar de economische situatie in Mogadishu doet op generlei wijze besluiten dat hij op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Somalië een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen.

Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu.

Tijdens de eerste helft van 2022 registreert ACLED 341 incidenten in Mogadishu. Daarvan beschouwt ACLED 196 incidenten als 'battles', 72 als 'explosions/remote violence' en 73 als 'violence against civilians'.

Voor de tweede helft van 2022 registreert ACLED een totaal van 368 incidenten in Mogadishu. Daarvan noteert ACLED 240 incidenten als 'battles', 70 als 'explosions/remote violence' en 58 als 'violence against civilians'.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. In vergelijking met de vorige verslagperiode tekent ACLED gemiddeld meer incidenten per maand op, namelijk 61 tegenover 56,8.

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. Verzoeker verwijst immers naar dezelfde informatie en een persbericht van de The Guardian van juni 2023.

Indien er de actuele situatie van die aard zou zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van 'open combat' of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting. Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP